

Marko MUŠIČ, podpredsednik SAZU

NAGOVOR OB PREDSTAVITVI KNJIGE (9. april 2009)

Človek se rodi, živi in umre v svetu arhitekture. Prostor, ki ga od davnine soustvarja, ga sprejme, vzgaja, spremlja in uokvirja do zadnjega diha. Ga razveseljuje, bogati, plemeniti in povzdiguje. A ga lahko tudi utesnjuje, izganja, razseljuje in ponižuje.

Spoznati vse silnice, ki naše okolje sooblikujejo in bi ga morale sooblikovati, jih ustvarjalno uravnavati, usmerjati in uravnotežiti, je nemogoče. Lahko pa se temu pomembnemu cilju približujemo; za to pa je potrebno mnogo znanja, znanstvene predanosti in prizadevnosti. A tudi senzibilnosti. Zakaj prostor, ki nas obdaja, niso samo tisoči kubikov betona, tone jekla in površinski kilometri stekla ali asfalta. Je še mnogo več. Je skrivnostni, pretanjeni preplet racionalnega in iracionalnega.

Mojster logične govornice, znameniti mislec Ludwig Wittgenstein, je bil prepričan, da smisel etike in estetike razkriva neizrekljivo. Zato se moramo vsi, ki prostore kakorkoli soustvarjamo, nenehno spraševati, koliko tega »neizrekljivega« smo jim vdahnili, koliko »neizrekljivega« smo vanje vgradili. Še več. Z vsemi najboljšimi močmi si moramo prizadevati, da ne napoči čas, ko naša civilizacija tega »neizrekljivega« ne bo več potrebovala ali pa bo postalo celo nezaželeno.

Spoštovani, v čast mi je, da vas lahko pozdravim v imenu Slovenske akademije znanosti in umetnosti. In seveda v posebno veselje, da smo se zbrali ob novem delu našega posebej uglednega in izjemno ustvarjalnega člana, akademika Zdravka Mlinarja. Vsem želim poglobljeno razpravljanje in mnogo novih, svežih misli.

Hvala.